

CIUTAT DEL TEATRE: UN PROJECTE INACABAT

Amb un acte purament administratiu s'ha eliminat la figura jurídica del Consorci de la Ciutat del Teatre doncs les Administracions implicades, Ajuntament de Barcelona i Diputació de Barcelona, han considerat que no calia mantenir una eina estructural de coordinació i suport a l'activitat comuna del Institut del teatre, el Mercat de les Flors i el Teatre Lliure, ja que aquests equipaments han articulat mecanismes de diàleg que la fan innecessària.

Sembla ser doncs que l'única finalitat del Consorci es reduïa a coordinar, y no es exactament així. El concepte de Ciutat del Teatre, al marge de la seva formula jurídica, anava molt més enllà. Des de el primer projecte de Lluís Pasqual fins al projecte que vaig dirigir en el meu temps com a Gerent de la Ciutat del Teatre, trobem un grapat de propostes que no han estat contemplades, ni tant sols explicades, i que consten en els treballs realitzats durant força temps, per uns professionals a qui s'els va fer l'encàrrec de portar-los a terme. Per lo vist, de fa temps, les institucions implicades, no tenen cap mena d'interès, i ara, s'exten la seva acta de defunció.

Sincerament penso que una vegada més, s'ha perdut una ocasió històrica de que Barcelona es poses al capdavant de les iniciatives innovadores en el terreny del equipaments culturals, i més concretament, dels dedicats a les arts escèniques. Ni s'ha escoltat ni s'ha explicat i tots plegats, més en concret aquells que hi hem treballat, en quedem preguntant-nos, si realment valia la pena dedicar tanta feina projectant alguna cosa que mai havia d'existir. La veritat em sento una mica desenganyat. i molt enganyat. Em pregunto que deuen pensar les cinquanta-dues famílies que van ser desallotjades de casa seva per traslladar-los a una altra habitatge, indiscutiblement millor, explicant-los que calia construir uns nous equipaments per la Ciutat del Teatre. El que no sabien ni ells ni molts de nosaltres es que aquest equipament seria una explanada d'asfalt per a que els nanos puguin patinar, dons de l'edifici res de res. Un gran esforç econòmic per part de l'erari públic, o sigui els diners de tots, i un important trasbals humà per ben poca cosa.

La pregunta es que si algun dia hi haurà un edifici que justifiqui tantes coses que de moment son, com a mínim, de difícil justificació.

El Museu del Teatre...una residència per estudiants d'arts escèniques...un centre coreogràfic, projectat ara en un altra ubicació...un centre per a les arts del circ, ubicat ara provisionalment al recinte del Forum...viver per a companyies de teatre, dansa i circ...centre d'investigació per a la imatge escènica...espai per a les associacions professionals del sector amb centre per a debats...espais comercials per a diverses activitats referents a les arts escèniques....

Tot això i més en els projectes realitzats que ara amb aquest acte administratiu, es queden orfes i nosaltres una vegada més amb cara de tontos.

Joan Maria Gual